

ledes at Forslaget følger Kommissionens Flertal paa de Punkter, hvor der ikke har været Enighed). Det anføres i Kommissionens Betænkning (afgivet 8. Oktober 1903), at det af Kommissionen som Basis for dens Forhandlinger benyttede Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri er — bortset fra Bestemmelserne om Aalegaardsfiskeri — det af Folketinget ved 3. Behandling den 28. Januar 1897 vedtagne Forslag, saaledes som dette ændredes i Landstinget ved sammes 3. Behandling af Forslaget den 21. Februar 1899.

Forslagets Bestemmelser om *Aalegaardsretten* m. v. (foreslaede af et Flertal indenfor Kommissionen: Frederiksen, Holm, Iversen, Larsen, Leth, Munk-Poulsen og Rud) gaa i Hovedsagen ud paa følgende: For det første gøres der en Adskillelse mellem »Aalegaarde« og »Aaleruser« (den tidligere benyttede Fællesbetegnelse »Aalegaarde« for Kystejernes Redskaber opgives altsaa¹, en Sondring, der dog kun er formel, idet Forslaget byder den samme Beskyttelse for Grundejerens Aalegaarde og for hans fra Land udsatte Aaleruser eller Aaleruserækker). For at Ruserne skulle kunne anses som »udsatte fra Land« — i Mod sætning til »fritstaaende Ruser«, med Hønsyn til hvilke Grundejerne ikke skulle nyde særlig Beskyttelse — skal det være tilstrækkeligt, at Raden begynder, hvor den daglige Vandstand nærmest Kysten ikke er over 1 Fod (3 Decimeter). Endvidere er det tilføjet, at den heromhandlede særlige Beskyttelse kun tilkommer Efteraarsfiskeriet, efter 1. August. — Det hedder derefter videre: Den til Fiskeri berettigede maa, saa vidt hans Ret til Kysten strækker sig, anbringe saa mange Aalegaarde, Aaleruser og Aaleruserækker, som han finder tjenligt, og føre dem saa langt ud i Søen, som han er i Stand til at nedramme sine Pæle, dog ikke uden særlig Adkomst længere end Halvvejen til modsat Kyst og saaledes, at de ikke hindre Sejladsen i Farvandet. — Bestemmelserne om *Grænserne mellem Kystejernes Aalegaards- og Aalerusefiskeri og andres Fiskeri* gaa i Hovedsagen ud paa følgende: *Paa Fangesiden* af Aalegaarde og Kystejernes Aaleruser eller Aaleruserækker maa der ikke anbringes noget til Aalefangst tjenligt Redskab nærmere disse end deres Længde taget $1\frac{1}{2}$ Gang, dog at denne Afstand ikke maa være mindre end 50 Favne (94 Meter) og ikke kan forlanges større end 250 Favne (471 Meter). (I Aalegaardskommissionens Forslag var Sidebeskyttelsen sat til 250 Favne.) *Paa Læsiden* af Aale-

C. Hansen (Kallehave) og P. Anker Holm, Rønne, samt Fiskerifoged J. Iversen, Strandgaarde. (Sekretær ved Kommissionen: Assistent i Landbrugsministeriet cand. jur. S. Jermiin). — En tidligere Kommission (»Aalegaardskommission«) blev nedsat i Oktober 1897.